

Evangelhia zilei de sâmbătă: Speranța Cerului

Comentariu la Evangelhia de sâmbătă din săptămâna a 26-a din Timpul de peste an: „Nu vă bucurați pentru aceasta, pentru că vi se supun duhurile, ci bucurați-vă pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri” (Lc 10,20). Isus Cristos Se bucură de bucuria Apostolilor. El Se bucură și cu noi, în fiecare zi, și ne anticipează astfel iubirea veșnică a cerului.

Evangelhie (Lc 10,17-24)

Întorcându-se cei șaptezeci și doi, i-au spus cu bucurie: „Doamne, chiar și diavolii ni se supun în numele tău”.

El le-a spus: „L-am văzut pe Satana căzând din cer ca un fulger. Iată, v-am dat puterea să călcați peste șerpi și scorpioni și peste toată puterea dușmanului și nimic nu vă va vătăma. Totuși, nu vă bucurați pentru aceasta, pentru că vi se supun duhurile, ci bucurați-vă pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri”.

În ceasul acela a tresăltat de bucurie în Duhul Sfânt și a spus: „Te preamăresc pe tine, Tată, Domn al cerului și al pământului pentru că ai ascuns acestea celor înțelepți și învățați și le-ai descoperit celor mici. Da, Tată, pentru că aceasta a fost dorința ta. Toate mi-au fost date de Tatăl meu și nimeni nu știe cine este Fiul, decât Tatăl, nici cine este Tatăl,

decât Fiul și acela căruia Fiul vrea să-i reveleze”.

Apoi, întorcându-se către discipoli, le-a spus aparte: „Fericiți ochii care văd ceea ce vedeți voi, căci vă spun: mulți profeți și regi au voit să vadă ceea ce vedeți voi, și n-au văzut, și să audă ceea ce auziți voi, și n-au auzit”.

Comentariu la Evanghelie

Discipolii se întorc din misiunea lor și se arată încântați pentru că au experimentat puterea pe care Domnul le-o dăduse de a face minuni.

Isus Cristos confirmă că le-a dat putere asupra vrăjmașului și Se bucură de înfrângerea diavolului, dar, în același timp, îi învață care ar

trebui să fie adevăratul motiv al bucuriei lor: speranța cerului.

Cristos reorientează privirea noastră. În această viață există multe lucruri plăcute, daroane ale lui Dumnezeu către copiii Săi, dar ceea ce ar trebui să ne bucure și să ne entuziasmeze cel mai mult este uniunea de Iubire care începe deja aici și care va fi deplină în cer.

Ce este cerul? „Această viață desăvârșită, – ne spune *Catehismul*–, această comuniune de viață și de iubire cu Preasfânta Treime, cu Fecioara Maria, cu îngerii și cu toți fericiții este numită „cer”. Cerul este scopul ultim și realizarea aspirațiilor celor mai profunde ale omului, starea de fericire supremă și definitivă” (nr. 1024).

Poate că ne gândim puțin la cer. A te gândi la cer, la fericirea veșnică cu Dumnezeu, încurajează speranța, ne umple de bucurie și face să

înfruntăm dificultățile acestei vieți cu seninitatea celui care știe că acestea sunt căi pentru a ajunge la Iubire. Și acest gând nu ne duce să neglijăm îndatoririle noastre pe pământ. Dimpotrivă. Cerul este dăruit de Dumnezeu celor care încearcă să facă din acest pământ, cu dragostea și dăruirea lor față de ceilalți, un antecur.

Deodată, Isus Se umple de bucurie în Duhul Sfânt și Își manifestă bucuria văzând că cei mici și smeriți primesc cuvântul lui Dumnezeu. Cei care renunță la mândrie, înțeleg Cuvântul, cred în Isus Cristos. Înțelepții și prudenții, adică cei care se cred înțelepți cu înțelepciunea lor proprie și nu-și recunosc cu smerenie ignoranța, rămân orbi să vadă. Mai ales, să-L vadă pe Isus ca pe Mesia, ca pe Trimisul lui Dumnezeu, ca pe Dumnezeu Însuși.

Apoi, Cristos ne arată într-un mod simplu și sublim că El este la fel cu Tatăl. Nu putem cunoaște că Isus este Dumnezeu dacă Tatăl nu ne dă harul credinței. Și nu putem cunoaște cine este Tatăl dacă Isus Cristos nu ni-L dezvăluie.

Discipolii sunt numiți fericiți pentru că L-au văzut și au auzit pe Cristos, pentru că au crezut în El. Credința este un dar al lui Dumnezeu, cel mai mare dar, căci fără credință nu există mântuire. Dar este necesar ca omul să se deschidă acestui dar cu smerenie și să răspundă la el cu toată inima.

Tomás Trigo // Photo:
NeonPhoto - Unsplash

.....

evanghelia-zilei-de-sambata-speranta-
cerului/ (22.03.2026)